

Møde, synes jeg ikke, man skal vedblive at trække denne gamle Traver frem, den er for skindmager at præsentere en Gang til.

Dernæst er der Spørgsmaalet om Indtægternes Størrelse ved de smaa Gaarde og de større Huse, og dér gør det ærede Medlem sig skyldig i en ganske elementær Fejl. Jeg maa henlede Opmærksomheden derpaa, ikke saa meget for det ærede Medlems Skyld som af Hensyn til Folk, der ikke ser, hvori Fejlen ligger. Den ligger deri, at Indtægten i disse Landbrug, som Talen er om, bestaar af andet og mere end den egentlige Indtægt af Landbruget som saadant. Jeg skal ikke opholde mig ved, at naar man piller de smaa og de store ud, skiller man de Gaardmænd ud, som ikke har andet end deres Landbrug, som ikke har tjent ved smarte Handler, medens de Husmænd, som har store Indtægter, netop kan have tjent dem paa den Maade; der er i disse Tider tjent forholdsvis store Summer ogsaa af Smaakaarsfolk. Det er altsaa ikke Landbrugets Indtægt som saadan, der er Tale om, det er samtlige de Indtægter, der falder. Saa er der et Punkt til af mere principiel Betydning, det er den vedkommende Besidders egen personlige Arbejds løn, som indgaar i hans Indtægt. Lad os tænke os to af disse Besiddere, en Husmand med 10 Tønder Land og en Gaardmand med 100 Tønder Land. Lad os regne med, at de to tjener det samme ved deres personlige Arbejde i Bedriften; lad os for at tage et rundt Tal regne deres Arbejde i Bedriften til 1 000 Kr. Saa er det klart, at naar man giver sig til at regne Udbyttet ud i Forhold til Landbrugets Størrelse, kommer man til, at han med de 10 Tønder Land ikke alene har en Landbrugsindtægt, hvis Størrelse jeg i Øjeblikket ikke kender, men ogsaa 1 000 Kr. fordelt paa 10 Tønder Land, det er 100 Kr. pr. Tønde Land, som egentlig ikke er Landbrugsindtægt, men som er hans Arbejds løn. Den større Ejendomsbesidder med de 100 Tønder Land, som vi regner er lige saa dygtig som den anden, har af sit Arbejde en personlig Indtægt paa 1 000 Kr., men disse skal fordeles paa 100 Tønder Land, han faar altsaa kun 10 Kr. pr. Tønde Land, det vil sige, hvor Arbejds lønnen for det lille Landbrug udgør 100 Kr. pr. Tønde Land, udgør den for det større og ikke særligt store 10 Kr. pr. Tønde Land, det er 90 Kr. pr. Tønde Land, der skal fratrækkes, før der er Mulighed for at sammenligne Landbrugets Udbytte. Saa længe man ikke skiller det ud, er det Grundlag, det ærede Medlem opererer med som Basis for store og smaa Ejendomme, ganske umuligt. Dette til Forklaring af mit Syn paa det

Spørgsmaal, vi var inde paa i de korte Bemærkninger.

Jeg gaar saa over til forskellige andre Ting, og før jeg gaar over til at give et Billede af, hvorledes jeg i Øjeblikket ser paa Udviklingen, paa den økonomiske Situation, vil jeg gøre enkelte Bemærkninger til forskellige af de ærede Medlemmer, der har haft Ordet. For adskillige Aar siden karakteriserede en Taler, jeg husker ikke hvem, en Finanslovdebat som en Slags Kalejdoskop, hvor man saa en Række skiftende Billeder, der kunde være meget underholdende. Det samme Indtryk har man vedblivende. Nu vilde man egentlig tro, at Billedet, naar jeg ser bort fra rent lokale Spørgsmaal, som jeg ikke skal opholde mig ved, dog maatte være præget af en vis Ensartethed ud fra de forskellige Grundsynspunkter, som Politikerne repræsenterer. Man maatte tro, at Kalejdoskopet dog gav nogenlunde ensartede Billeder, naar det var Socialdemokrater, der talte, og ligeledes naar det var Venstre. Nu er der hidtil ikke saa forfærdelig mange Venstremænd, der har haft Ordet. Men med Hensyn til Socialdemokraterne kunde jeg have Lyst til at nævne enkelte Punkter, hvor jeg synes, at den kalejdoskopiske Forskellighed kommer vel stærkt frem i de socialdemokratiske Udtalelser.

Jeg sigter til det, der er Grundlaget for vort Syn paa den økonomiske Situation. Det udtrykkes af det ærede Medlem Hr. Stauning med de Ord: „Gud bedre os for Elendighed, som det er blevet de sidste Aar“. Det er naturligvis sagt som Anke mod det finansielle System under Ministeriet Neergaard og i Sammenligning med nogle Løfter, som han mener, Venstre skulde have givet — jeg skal komme tilbage til det senere — forud for Valget i 1920. Altsaa, det ærede Medlem Hr. Staunings Grundsyn paa det økonomiske er det: „Gud bedre det for Elendighed, vi er kommet ind i her i Landet“. Noget anderledes ser det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen paa dette Spørgsmaal. Han kommer ikke dybt ind paa det, men faar dog Lejlighed til at sige, at „Danmark er et lille umaadelig rigt Land“. Det er virkelig for stor Forskellighed i Udgangspunktet i Bedømmelsen af den økonomiske Situation.

Lad mig føje til i Tilslutning til de Bemærkninger, jeg rettede til det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, at det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen kom med en meget interessant Udtalelse. Han siger: „Her har vi gaet og troet, at i alt Fald Landbruget havde det nogenlunde godt“.